

Engedni vagy harcolni?

2011 december 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Aki lónak állt, az húzzon! – mondta Orbán Viktor kormányf? saját feleségét idézve a laptársunknak adott ünnepi interjúban. Ezzel azt az álláspontját támasztotta alá, hogy nem érdemes túlságosan komolyan venni a külföldi bírálatokat, nem érdemes sajnáltatni magunkat, menni kell tovább az eltervezett úton.

Volt azonban a miniszterelnökünknek egy másik, lóval kapcsolatos nevezetes mondása is, még az el?z? kurzus idején. „Ha észreveszed, hogy megdöglött alattad a ló, szállj le róla” – szólt anno az ellenzéknek címzett dakota intelem.

Mindezt csak azért írom le, mert nagy kérdés: ha tornádó tombol a tengeren, szükséges-e tartani a gyorsnaszád eltervezett útirányát – hogy a hasonlatoknál maradjunk. Magyarul, amikor elpártolt mell?lünk a szerencse, amikor egyre sokasodnak a hazai és külföldi ellenfeleink, akkor hasznos-e a keményfej?ség, vagy a nemzet érdekét jobban szolgálná a bölcs taktikázás, az ügyes alkukötés? El?rebocsátom: nem tudom a választ. Van ugyanis egy olyan bibliai idézet is, hogy „a langyosokat kiköpi az Úr”. Lehet, ha Orbán Viktor most enged a nyomásnak, az jeladás lenne a hiénáknak, hogy itt az id?, rá lehet ugrani a koncra.

Akinek szenteste napilapolvasásra is maradt ideje, ismét megbizonyosodhatott arról, hogy két Magyarország létezik. Lapunk és a Magyar Nemzet (mint minden évben) igyekezett ünnepi hangulatot teremteni, míg a Népszava és a Népszabadság címoldalán a Gyurcsány–Mesterházy–Schiffer–show-val köszöntötte a Megváltó eljövetelét.

A visszavonhatatlanul a bukott kormányf?höz és a szocialistákhoz forrt LMP szándékos m?balhéja egyfel?l a keresztény ünnep semmibevétele és középsúlyú hír a belpolitikában, másfel?l világraszóló botrány. Még a Cnn.com is címlapon közölte, igaz, ott az LMP-s Vágó Gábort mutatták be volt miniszterelnökként. És mindjárt adódik a fenti kérdés gyakorlatiasítása: kellett-e ez a karácsonyi nemzetközi pofon a kormánynak? Azaz aki törvényt szeg, jelesül elállja a Parlament bejáratát, azt okvetlenül állítsák-e el? a rend?rök, vagy jobb lett volna egy kormányf?i SMS Pintér Sándornak, hogy „ne add alájuk a lovat, nemsokára úgyis hazamennek”. Utóbbi esetben nem az állítólagos magyar demokráciadeficit lett volna ismét a tunkolnivaló a világsajtóban. (Üzenem a 2006-os párhuzamokat keres? népszavásoknak és egyéb ?rlényeknek, hogy azért most senkit nem vertek véresre, az eljárás roppant kíméletes és szakszer? volt.)

És hogy emeljük a tétet: kellett-e házhoz menni a kokiért a jegybanktörvény els? verziójával is? Amikor el?re tudni lehetett, hogy hatalmas botrány lesz bel?le, és a téma nem is igazán id?szer?, hiszen Simor András jegybankelnök így is, úgy is kitöltheti a mandátumát, a felemlegetett jogtechnikai anomáliákat pedig bármikor, bárhogyan

megoldhatja a kétharmados többség. A kormány érvei a törvény mellett nagyon is helyénvalóak, és tarthatatlan, hogy Simor András kedvére, azaz a választók bármiféle felügyelete nélkül b?vészkedhet Magyarország pénzével, miközben a számlát a végén az adófizet?k állják. De miért most, kutyaszorítóban, két lemin?sítés után? Ez esetben is fontosabb az igazság, mint a taktika?

Normális esetben persze az ideális államférfi, a jó kormány tartja magát az elveihez és a saját igazságához. De ami most van, az messze áll a normálistól. Ténykérdés, hogy a gazdasági mutatóikat és a kilátásaikat tekintve sikeresebb térségbeli államok azzal kerültek jobb pozícióba, hogy behúzták fülüket-farkukat. Taktikáznak tehát, igyekeznek láthatatlanok maradni, elkerülni, hogy Görögország után ?k kerüljenek a spekulánsok célkeresztjébe. Soha nem hordták még ennyien Angela Merkel jellegtelen barna kosztümét.

Orbán Viktor az említett Magyar Nemzet-interjúban arról is beszél, hogy óriási feladatot hajt végre a kormány: a posztkommunizmus lezárását, a régi kapcsolatrendszereken alapuló monopóliumok, érdekcsoportok és kartellek felszámolását. Feltéve, hogy ez a harc nem jár új monopóliumok kialakulásával, csak drukkolni tudunk.

De reméljük, a miniszterelnök úr azzal is számol, hogy nincs még egy ország Európában, ahol ilyen sok lenne az ellendrukker. ?k is itt élnek, ?k is magyar választott és választópolgárok. Az ? mozgásukat, érdekeiket, vágyaikat és a pacifikálásuk lehet?ségét is számításba kell venni a stratégia és a taktika kialakításánál.
Huth Gergely - magyarhirlap.hu

Ajánló